

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

לז.

עין משפט
נר מצוה

קלז א מיי פ"ב מהל'
מטמא משכב הל' י:
קלז ב מיי פ"ב מהל'
ממרים הלכה ח:
קלח ג מיי פ"י מהל'
טומאת אוכלין

הלכה טו:
קלם ד מיי פ"ט מהל'
גירושין הלכה ז
סמג עשין ג טוש"ע אה"ע
סי' קמד סעי' ז:
קמ"ה ה מיי שם הלכ' יא
טוש"ע שם סעי' ג:
קמ"ז ו ז מיי שם הלכ'
טו טוש"ע שם
סעי' ד:

קמב ח מ"י פ"ו מהל' אישות הלכה ז
[ופ"ג מהל' זכיה ומתנה ה"ח] סמג עשין מה
טוש"ע אה"ע סי' לח סעי'
ג [וסעי' ז]:
קמג ט מ"י פ"ט מהל' גירושין הלכה טו
סמג עשין כ טוש"ע אה"ע
סי' קמד סעי' ד:

רבינו חננאל

הואיל וראויה לביא
ואע"פ דלא ידעה
אמרו: **אמר** לה
רבי לשמלאי לה
עמנו אמר בבית המדרש
שקטנה את השמן של
עובדי כוכבים. אמר לו
בימיו תתיר [רף] את
השמן ורבי לא אסר
קרו לן בי דינא שריא.
אמר התרת את השמן.
והוא ד ששנינו הנהנין
גט לאשה ואמר לה לא
הוית אן גיטא אלא ביה
מיכן ועד "כ"י חודש.
ומת בתך "כ"י חודש
אינו צד ואני התרנה.
בסנינה לא ר' יוסי דאמר
ומנו של שטר מוכח
עליו כ' מחיים מתה.
בסנינה הו גט לאשה מתה.
בכאן. והה התרת שני
דברים. ואם נתת הפת
של עובדי כוכבים היה
לשמה בשרה. וכל בית
ד שמתיה בשרה. אמר
נקרא בית דין שריא.
כמו יוסף בן יועזר. דתנו
הוא יוסף בן יועזר.

איש צרידה על איל
קמציא דכן ועל משקי
בית מבטחא דכן ודיקרב
למיתא יסתאב. הא ספק
טומאה ברה"ד טהור.
וקרו ליה יוסף שריא. מאי
איל קמציא דכן רב פפא
אמר שושבא קמפילגי
בראשו ארוך. ת"ק סבר
ראשו ארוך אטור. ויוסי
בן יעזר סבר שרי. [רב]
חייא בר אמן משמיה
דעולא אמר בראשו ארוך
כרלי עצמא לא פליגי
דשרי כי פליגי בטוסביל

בהמשך נראה שהיא כדאמרת [ו:] שלא יהא חינוך של ישראל רגיל אללז נרשכב זכור הלכך לא גזרו
ינוק משעה שראוי ה"ה למינוקת: **מהו דימא האי**. חינוך כשראוי לביאה הוא ערוס לארגולי
אע"ג דבת ביאה היא אין צה ערומות דלא ידעה לארגולי עד שמהא בת משעה לא גזרו עליה
דכן. שהוא טהור ומומר באכילה: ועל משקה צים מטבחיא. הדם והמים שהן צבית

לֹא־תָרַח שְׂרִיתוֹה דְּהֹא לֹא אָתָּה.
וְאִם פְּשִׁיטָא דְלֵאלְמַר
הִיא מוֹתֶרֶת דְּמִיד שְׁמַת הִרִי הַתְּנָא
כְּמִקּוּיִם דְּלֵא יִשׁוּב עוֹד לְבִיתוֹ וְיִ"ל
דְּמִ"מ מִיבְעִי לִיה אִי גּוֹזִינָן מֵת אִטּוּ
לֵא מַת: **וְרַבְנָן** לִית לָהּ דְּרַבִּי
יִוִּם. פִּירוּשׁ בְּנֵי דְּוֵרוֹ שְׁהִי חֲלוּקִין
עָלֵיו וּמִ"מ לִיכָא לְמַפְשֵׁט דְּלִין הִלֵּכָה
כְּרִי' יוֹסִי דְּכִי לִיה לָהּ הִרֵּוּ הִיִּינוּ
בְּעַל פֶּה אֲבָל בְּשִׁטֵּר מִכּוֹד לִיה:
בְּרַאשׁוֹ

רבי יוסי בן יעקב איש צרידה על אייל קמצא דכן יעל משקה בית מטבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא אמר ליה התם שרא תלת ומר שרא חדא ואי שרי מר חדא אחריתי אכתי תרתין הוא דהויין א"ל אנא שראי אחריתי מאי היא דתנן ^{טז}יה גיטך אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש אינו גט ותני עלה ורבותינו התיירוה לנישא ואמרין מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בית דינא דשרי משחא ^{יז}סברי לה כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו ^{יח}וא"ר אבא בניה דרבי חייא בר אבא ר' יהודה הנשיא הורה ולא הודו לו ^{יט}כל שעתו ואמרי לה ^ככל סייעתא א"ל רבי ^{כא}(אליעזר) לההוא סבא כי שריתיה לאלתר שריתיה דלא אתי או דלמא לאחר שנים עשר חודש דהא איקיים ליה תנאיה ותיבעי לך אמתני' דתנן ^{כב}הרי זה גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש הוי גט דהא איקיים ליה תנאי ותיבעי לך לאלתר הוי גיטא דהא לא אתא או דלמא לאחר י"ב חודש דהא איקיים ליה תנאיה אין ה"נ אלא משום ^{כג}דהוית בההוא מניינא אמר אביי והכל מודים לכשתצא חמה מגרתיקה לבי נפקא קאמר לה וכי מיית בליליא גט לאחר מיתה הוא יעל מנת שתצא חמה מגרתיקה מעכשיו קאמר לה וכי מיית בליליא הא ודאי תנאה הוי וגט מחיים הוא כדרך הונא ^{כד}דאמר רב הונא ^{כה}כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי לא נחלקן אלא ^{כו}באם תצא ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו והוה ליה כמהיום אם מתי כמעכשיו אם מתי ורבנן לית להו דר' יוסי והוה ליה כזה גיטך אם מתי גרידא גופא העיד יוסי בן יעקב איש צרידה על אייל קמצא דכן ועל משקה בי מטבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא מאי אייל קמצא רב פפא אמר שושיבא ורב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל רב פפא אמר שושיבא וקמיפלגי בראשו ארוך מר סבר ראשו ארוך אסור ומר סבר ראשו ארוך מותר רב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר

וְאֵלֶּכָּה לְמִיַּעַי אֲחֻמְתִּיתִין: אֲלַף. לְהִי צַעֲיִן צַעֲיִן לֹה אֲקֻמִּיתָא מִשּׁוּם דְּהוּת צְהֵאָה מִנִּיחָא
מִתָּה שְׂרִיָּה וּמִדְּרַבִּי יְהוּדָה נִשְׁמַע לִמְנַחֵם לְהִיכָא דְלִמְרָא לֹה מַעֲכָשׁוּ: הַגֵּל מוֹדִים. וְאִפִּילוּ רַבִּי
זֶה גִיטָן לְכַשְׁתָּא חֲמֵה מִנְרִמְקָה: לְכִי נִפְקָא לֹה קָאֻמֶּר לֹה. דְּלִיָּהוּ גִיטָא וּמִקְמֵה הִי לֹא
הוּא וְאֲמַר דְּלִיָּהוּ יוֹסִי וּמִנֵּי שֶׁל שְׁטֵר מוֹחִים עֲלֵיו וּבִמְאָן דְּכִרְבִּי צִיָּה מֵהוּס דְּמִי ה"ל כְּמֵהוּס
מִיָּתָה גֵּט וְאִינוּ גֵּט דְּמַסְפָּקָא הֵאִי לֵאחֲרָ מִיָּתָה אִי תִּנְאָה הוּא וְהִי מִשְׁמַע מֵהוּס יֵהָ אֵט גֵּט אֲמוֹת
יְהוּס וְלֹא דְמִי לִמְנַחֵם שְׂכַחַת צִיָּה מֵהוּס וְלִאחֲרָ מִיָּתָה דְּהֵתָס הִי קָאֻמֶּר גּוֹפֵא מֵהוּס קִי וּפִירָא
דְּמִי הֵאִי גּוֹוֹנָה מִפְּשֵׁר לֹה עִיָּם נִוְחֲלִין (י"ב קלו). ע"מ שֶׁאֲמַר חֲמֵה מִנְרִמְקָה. וְדְכוּוֹתָה הֵכָּה ע"מ
וְעַכְשָׁיו קָאֻמֶּר. דְּלִיָּהוּ גִיטָא ע"מ שֶׁתַּקְטִּים תִּנְאָז וְהִי מִקְטִים תִּנְאָז וְהִי וּנִפְקָא חֲמֵה אִיגְלָא
וְאֲמַר דְּמִיָּתָה צִלְלִיָּה ה"ל גֵּט מִחִיס וְדְכוּוֹתָה מִת צְהוֹךְ י"ב חוּדָשׁ הִרִי נִתְקִים תִּנְאָזִי שֶׁלֹּא
גֵּל הָאֻמֶּר ע"מ כְּאֻמֶּר מַעֲכָשׁוּ דְּמִי. ע"מ וְדִלִּי תִּנְאָה מִשְׁמַע וְה"ק מַעֲכָשׁוּ יֵהָ גֵּט ע"מ
תִּנְאָה ה"ל גֵּט לִפְסַרְע: לֹא נִחְלָקוּ אֲלֵא צֵאָס חֲלָא. וְמִת צִלְלִיָּה דְכוּוֹתָה הֵתָס צֵאָס לֹא צִחִי
(גִּיטִין דף ע"ב. עו). אֵס שְׁחִי לְשׁוֹנוֹת מִשְׁמַע מַעֲכָשׁוּ וּמִשְׁמַע לְכַשְׁתִּיקִים אֲמֵר מֵהוּס גֵּל
מִשְׁמַע לְכַשְׁתִּיקִים. הֵלֶכֶךְ ר' יְהוּדָה הִנְשִׂיָּא סָבֵר לֹה כְּרִבִּי יוֹסִי דְלִמְרָא דִּלָּךְ עַל גַּב גִּלָּיָה
וְכִי תִמְאָן דְּכַתֵּב מֵהוּס דְּמִי וְה"ל מֵהוּס אֵס מִת דְּלִמְרִינִן צִמְכַּת גִּיטִין (דף ע"ב). תִּנְאָה
ס וְרַבָּן לִית לֹה דְרַבִּי יוֹסִי וְה"ל כֵּאֵס מִתִּי גִרְדָּא דְלִמְרִינִן הֵתָס דְלִשּׁוֹן אֵס יִי לֹא אֲמֵר
מִשְׁמַע וְלְכַשְׁתָּא וְלְכַשְׁלָא אֲצוּא וְה"ל גֵּט לֵאחֲרָ מִיָּתָה: שׁוֹשִׁיבָא. מִיָּן חֲגַב וְרִאָשׁוּ אֲרוּךְ:
אֲרוּךְ דְּסִימִי תַּגְבִּים טְהוּרִים נִפְקָא לָן מֵאֲרַבָּה סְלַעַס חֲרִגוּל חֲגַב וּפְלִיגִי תִנְאָזִי חֲלָזוּ טְרִיפּוֹת
לִיָּה צִבְלָל וּפִרְט דִּלִּין צִבְלָל אֲלֵא מֵה שְׂפַרְט הִי מִיָּי שְׂרִי אֲבָל מִיָּן אֲחִירֵנָא לֹא וְכָל מִינָא
צִבְלָל וּפִרְט וְכָלל וּמִרְבִּי כָל כְּעִין הִפְרַט לֹא רִאִי אֲרַבָּה כְּרִאִי סְלַעַס וְכו' הֵכָּה
נִפְסִים וְיֵשׁ לֶהֱן קִרְסוּלִין וְנִפְסִיו חוּפִין אֵת רֹבּוֹ אָף אִי אֲצִיָּא כָל שֵׁי לֹו ד' סִימְנִים חֲלָזוּ:
סוֹסִצִיל

והואיל וראוי לביאה כו'. דטעמא דגזירה
עליה עד דחיי לביאה: פשיטא. כיון ד
להמשך ישראל אכלו: אבל תינוקת בת
קמ"ל: אייל קמא. מין חגב הוא
המטבחים שבזוהר: דין. לא גזרו
עליהם טומאת משקין. ופולוגתא היא
לקמן (ע"פ) רב אמר דכן ממש דסבר אין
משקין מקבלין טומאה אלא מדרבנן
ובדמי לא גזרו ושמואל אמר דכן
מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת
הזאת הרי היא טמאה

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

למיתא מסאב הנוגע במת טומא. ולקמן [סא] פריך הא דלאורייתא היא ועוד הא חומרא היא ויוסף אסרא מייבצי ליה: **א שרא סלת**. דהא לקמן [סא] מפשד דהא על דקרב למיתא מסאב קולא היא: **אינו גט**. דהא לא אמר גט כדר גט אלא עד י"ב חודש והוא כדר מת ואין יכול לגרש וזקוקה ליבס אם אין לו בן. אבל אי אמר מעבשיו יאה גט אם לא בזמני עד י"ב חודש ומת בזמן כך הרי זה גט ואינה זקוקה ליבס: **כר רבי יוסי**. בצפרק יש נחלין (דף קט). הכותב כל נכסיו לבזו לאחר מותו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה דלהי משמע גופא מהיום שלא אהא רשאי למכרם ופירא לאחר מיתה ואם לא כתב מהיום אללא לאחר מיתה לא אמר כלום ויירשו אחיו עמו או אם היה מעליו בע"מ מאחור לאחר מיתה זו בע"מ גובה את חובו רבי יוסי אמר אינו צריך דלהכי כתיב זמן בטר לומר מעשיו תהא מתנה מגופה של קרקע ופירות לאחר מיתה דאי לא בעי למיתב ליה אללא לאחר מיתה למה כתב זמן בטר. וה"נ זמנו של גט מוכיח דה"ק ליה מעשיו יאה גט אם לא בזמני ותנאה בעלמא הוא וכי לא אחא איקיים תנאה: **רבי יהודה הנשיא**. בן צנו של רבי היה הורה שהיא מותרת לינשא: **כל שעתה**. כל ימינו נחלקו עליה: **לאלתר** **למיתא** דהשמיני **על שעתה** ה"נ

וְלֹאֲחֶמֶת שְׂרִיפֹת דּוֹדָיו לֹא אָמַר עוֹד; אֲלֵי
דְרָבְרִי יְהוּדָה נִשְׂאָה דִּשְׂרִיבָה וַיֵּדַע לִי
יֻסִּים הִכָּה לְדָמָר לֹה בָּהֵא לִי שִׁנְאָה הִ
לִי־הָיוּ גִטּוֹ וְחִי מִיַּת בְּלִילִית לֹאֹ גִיטָה
וְלֹאֲחֶמֶת מִיַּתָּה וְתַנְן [גִּיטִין עב.] מֵהַיּוֹם וְלֹאֲחֶ
זָכָה הוּא דֹדְרִי צִיָּה מִמֶּנָּה לְדָמָר
וְלֹאֲחֶמֶת מִיַּתָּה אֲבָל צִיָּה לִיכָּה לִמְמִירָה לְדָמָר
נִמְנָתָה שֶׁלֹּא אֲבָדָה כָּל שְׁנֵי עֶשֶׂר חוֹדָשׁ;
מִיִּלְתָּא לְמַפְרַע דְּצִשְׁתָּה מִסְרִיהָ הוּא גִטָּה
צִיָּה וְהִ"ל גִּטָּה לְמַפְרַע; דָּאֲמַר רַב הוֹנֵה
שִׁתְּקִיָּים תַּנְהִי זֶה וְכָל אִמֶּת דִּמְתְּקִיָּין
לְדָמָרְתִּין תֵּחֵם בִּפְ"י מִי שֶׁאֲחָזוּ קוֹרְדִּיקִין
עֲמִיתֵיהֶם דִּמְעֻכְשֵׁי שֶׁל אֲמֵר מֵהַיּוֹם הַזֶּה
כִּתְּבָה מֵהַיּוֹם וְזִמְנוּ שֶׁל עֶשֶׂר חוֹדָשׁ עַד
הָיוּ וְכִי מִיַּת הוּא גִיטָּא לְמַפְרַע מִתַּח
מֵהַיּוֹם מִשְׁמַע לְכַשְׁאֲמוֹת קֶאֱמָר וְהִ"ל
וְקוֹמְפִּילָגִי. יוֹסִי בֶן יוֹעִזֶר וּבֶנְיָן בְּרֵאשׁ
(חולין 97 סו.) בְּרֵאשׁוֹ אֶרְוֹךְ אִיכָּה דְלֵאֲמָר
דִּהֲיִי אֵין רֵאשׁוֹ אֶרְוֹךְ וְאִיכָּה דְלֵאֲמָר
הִשְׁוֵה שְׁבָחָה שִׁשׁ לֶחֶן ד' רִגְלִים ד'

[illegible]

הוא היה גיטא, וצבי מתני' נמי הרי זה גיטא לשלם אבא לאחר י"ב חדש לאו נהו הוא וליבא למוסמך אמונו על שטר מוסב עליו, דהא צדיקא אמר לשלם אבא יבא נה, אבל נה משכשו (גיט' ד) **כאומר מעבדיו**. על מנת
 כי תעשה יבא נה נה שפתיי תהאנן **האבא**. ודיוקתא על כל צלח, תאמרין (עב. עב.) אם מיהא סא לטעות משתמ, משכשו ומשכשו ונשתמ (עב. עב.) אמר מיהא סא למיחיה ויבא נה נה שפתיי תהאנן **אבא** לאחר י"ב חדש
 לשפתיי, ונשתמ ונשתמ צדיקא על כל דיוק' (עב. עב.) אמר גידיא. ואמרן נה לנלחא מיהא סא לשפתיי תהאנן ויבא נה נה שפתיי תהאנן **אבא** לאחר י"ב חדש